

‘నేలద జోగులు’ – ఒందు వివేచనా

సునీత ఎన్

సంశోధనా విద్యార్థి, కుపెంపు కన్నడ అధ్యయన సంస్థ, మానవగంగోత్తి, మైసూరు.

Abstract:

కన్నడ దలిత-బండాయ సాహిత్యదళి ఒందు వితీష్టవాద వ్యక్తిగత హగూ ధోరణేయ ఆపరాపద కవి ముఖ్యాలు నాగరాజు. బడతన, హసివు, అవమాన, సంకటగళ జోతెగె బదుకుతలే సృజనతీల కావ్యకూగి తవశిసిదపరు. శోషిత పరంపరాయ ప్రతిరోధద అస్తితెయ నెలెగళన్న సామాజిక హోరాటిగళల్లి కండుకోండ ముఖ్యాలు నాగరాజు అవరు విద్యార్థి దేసెయిందలూ కనొరచిక ‘దలిత సంఘాట సమితియన్న కట్టి బేళశిదపరాల్లి ఇవరు ఒబ్బరాగిద్దారు. సంఘాటనే, హోరాట, బరహ ఈ ఎల్ల క్షేత్రగళల్లి సమన్వయిన్న సాధిసుత్తా, బరహక్కే తమ్మున్న ఒడ్డికోట్టుత, తమ్ముదే ఆద వితీష్ట జాడినల్లి బరహద జాడిన్న కండుకోండవరు. కవి, కథగార, కాదంబరికార హగూ ఆత్మకథనకారరు హాదు. తమ్ము బదుకిన జంజాటగళ నడువేయే బరహవన్న తమ్ము అభివృత్తి మాధ్యమకే దుడిసికోండ మహాత్మ బరహగారాగిద్దారే. ముఖ్యాలు నాగరాజు అవర కృతిగాలు దలిత కేరియ కనొరచికగాన్న తమ్ము ‘నేలద జోగులు’ (1993), ‘ఏకాంగి ఏకలవ్య’ (2007) ఎంబ మహాకావ్యగళల్లి ‘మరణ మందల మధ్యదోషగే (1986), ‘చండకారణ్య’ (2000) కాదంబరిగాలు, ‘ధావిలే’ (1987), ‘హోలేయారు’, ‘సావకాలద హక్కే’ కవన సంకలన, ‘శింగళోక’ (2002) కథాసంకలన, కృతిగళల్లి కట్టికోట్టిద్దారే.

Keywords: కన్నడ సాహిత్య, ముఖ్యాలు నాగరాజు, నేలద జోగులు, మహాకావ్య.

ఫీలింకె

కన్నడ సాహిత్య జరిత్రెయల్లి సుదీఘవాద మహాకావ్య పరంపరాయ ప్రాజీన మహాకవి పంపనాదియాగి ఆధునిక రాష్ట్రకవి కుపెంపు తరువాయదల్లియూ మహాకావ్యద రజనే విస్తారగొళ్టుతలే కన్నడ సాహిత్యవన్న శ్రీమంతగొళిసిదే. కన్నడద శ్రీమంత మహాకావ్య పరంపరాయ హరహన్న ముఖ్యాలరు తమ్ము ‘నేలద జోగులు’, ‘ఏకాంగి ఏకలవ్య’ మహాకావ్యగళ మూలక విస్తరిసిద్దారే. హగేయే

ఆధునిక కన్నడ దలిత సాహిత్య పరంపరాయల్లి మహాకావ్యవన్న రజిసిద మోదల దలిత కవి ఇవరాగిద్దారే.

‘నేలద జోగులు’ మహాకావ్య ఒందు మహత్తాకాంప్సేయ హిన్సలేయల్లి రజితగోండిద్దు ప్రాజీన మహాకావ్యగళ ఎల్ల మానదండగళన్న సరిసి తంతానే సంభవిసిద మహాకావ్యవిదు. గతకాలద బదుకిన జోతెగె ఆధునిక ఒళనోటగళన్న ఒళగోండ ఈ మహాకావ్యద

Please cite this article as: సునీత ఎన్. (2025). ‘నేలద జోగులు’ – ఒందు వివేచనా. సృజని: ఇండియన్ జనస్తా ఆఫ్ ఇన్స్టిచ్యూట్స్ రీసార్చ్స్ అండ్ డ్యూస్ మెంట్స్, 4(3), 240–243

ನೆಲೆ ಕಾಲದೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಥಸುತ್ತಿರುವ ದಲಿತ ಬದುಕನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇದು ‘ನೆಲದ ಜೋಗುಳ’ ಈ ಜೋಗುಳವು ಕಾಲಾತೀತವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಕವಿಯ ಅಭಿಮತವಾಗಿದೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತು ಗರಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ‘ನೆಲದ ಜೋಗುಳ’ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತು ‘ರಾಮಾಯಣ’ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಶಂಬೂಕ ವಥ್’ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಶಂಬೂಕನೆಂಬ ಶೂದ್ರ ವರ್ಗದವನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ವಣಾಶ್ರಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನ ಆರೋಪವಾಗಿದೆ. ಶಂಬೂಕನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಮಗನ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂದು ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನು ದೂರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಈ ದೂರಿನನ್ನು ರಾಮನು ಬಂದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿದ್ದ ಶಂಬೂಕನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಮೇಲಿನಿಂದ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಹೊಪುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಂಬೂಕ ಪ್ರಸಂಗ.

ರಾಜಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ‘ರಾಮಾಯಣ’ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಸಿಗುವುದು ತೀರು ಅಪರೂಪ ಸಿಕ್ಕುರೂ ಅವರು ಶಂಬೂಕ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮೃಳಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಅವರು ‘ಶೂದ್ರತಪಸ್ಸಿ’ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಶೂದ್ರತಪಸ್ಸಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮುಖ್ಯರೂ ದಲಿತತಪಸ್ಸಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಶೂದ್ರತಪಸ್ಸಿ’ಯಲ್ಲಿ ರಾಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತಪಸ್ಸಕ್ಕೆ ಕಂಬಿತ್ತು ಕಳಂಕವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ‘ನೆಲದ ಜೋಗುಳ’ದಲ್ಲಿ ರಾಮನೆ ವಿಳಾಯಕ “ಜನವಿರೋಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜನಪರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಳ ಸಂಘರ್ಷ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧದ ತೀವ್ರ ಬಂಡಾಯ ನನ್ನ ಕವಿತೆಯ ವಸ್ತು ರಾಮನೆಂಬ ದೇವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ರಾಮನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಯೇಕಿಯ ಕಾವ್ಯನಾಯಕನಾದ ರಾಮನು ನನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಳಾಯಕನಾಗಿರವನು. ದಲಿತ ಜೀವನದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವದ ಯಾವ ಗುಣವೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆಗಾರ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡವರಾದರೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸಮಾಜ ಕಂಟಕರಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಮನಂತೂ ದಲಿತರ ಕೊಲೆಗಳ ಉದ್ಘಾಟಕನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ”¹ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಕವಿ.

ಪ್ರಭುತ್ವವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಅಧಿನಕ್ಷೇತ್ರ ಒಳಪಟವರ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶಕ್ತಿ. ಇದು ಸರ್ವಾರ್ಥಕವು ಅನಿಬಂಧಿತವೂ ಆದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ‘ನೆಲದ ಜೋಗುಳ’ದಲ್ಲಿ ರಾಮ ಶಂಬೂಕನ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧಿಕಾರವು ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ವಣಾಶ್ರಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕನಂತೆ ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಕನಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು ರಾಜನಾದವನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆತನಿಗೆ ತಾಯ್ತನದ ಅಂತಹಕರಣವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ರಾಮನಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯ ಗುಣಗಳು ಯಾವುದು ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಲಿತತಪ್ಪದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಶಂಬೂಕ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಧರ್ಮ, ಪ್ರಭುತ್ವ, ಹೌರೋಹಿತ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತೀಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವ್ಯಕ್ತಿ ದೇವತ್ವದ ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನು ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಶೋಷಿತರ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು ಈ ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ತಬ್ಬಲಿತನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅರಿವಿನ ಎಚ್‌ಎ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಪ್ಪಗೆರೆ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಅವರು “ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಬ್ದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಕಷಿಮಣಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಸಮಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂಡಿಸುತ್ತದೆ”² ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಕ್ಷರದ ಅರಿವಿನ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಬಯಸಿದ ಶಂಬೂಕನನ್ನು ಹತ್ಯೆಗೈದ ಅಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಷ್ಟಾ-ಕನಿಷ್ಠ, ಮೇಲು-ಕೇಳಿನ ಮಾನದಂಡಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿವೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ದಲಿತರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಹಕ್ಕು, ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ವಂಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಮನುಧರ್ಮದ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಿಯೆಕ್ಕೆ ಶಂಬೂಕ, ಏಕಲವ್ಯಾರು ಬಲಿಯಾದಂತೆ ಬಸವಣ್ಣ, ಗಾಂಧಿ, ಚೌಧ್ಯಬಿಕ್ಷುಗಳು ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ನೆಲದ ಜೋಗು’ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

‘ಬಲಿಪಶುವಾದ ಶಂಬೂಕನಿಗೆ ಈ ನೆಲ ಹೇಗೆ ತಾಯಿಯೋ ಅಂತಯೇ ಕೊಲೆಗಾರನಾದ ರಾಮನಿಗೂ ಈ ನೆಲ ತಾಯಿಯೇ’ ಇಂತಹ ದಾರ್ಶನಿಕತೆಯನ್ನು ಈ ‘ನೆಲದ ಜೋಗು’ವು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ದಲಿತಶ್ವದ ಎಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ನೆಲವಾದರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಇವರ ನಡುವೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಒಂದು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಇನ್ನೊಂದು ತೋಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕೊಲೆಯ ಆಚೆಗೂ ನಾನು

ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಶಂಬೂಕನ ಪ್ರತಿರೋಧ ಮತ್ತು ಜೀವಂತಿಕೆಯ ದನಿಯಾಗಿ ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ ನೆಲದ ವೈದಿಕಶಾಹಿ ವರ್ಗವು ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನೆಲೆಯಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡಿರುವಂತಹದ್ದು. ಭಾರತದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ, ಅಸಮಾನತೆಗಳು ನೆಲೆಯಾರಲು ಇಂತಹ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ, ಜಾತ್ಯಾತೀತ ನೆಲೆಗಳ ಒಂದಂಶವೂ ಇಂತಹ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಂಬೂಕನ ಪ್ರತಿರೋಧವು ಇಂತಹ ಅಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿರುದ್ಧದ ಬಂಡಾಯವಾಗಿ ‘ನೆಲದ ಜೋಗು’ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

‘ನೆಲದ ಜೋಗು’ದ ಶಂಬೂಕ ಇಂತಹ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕ್ರಿಯೆದ ವಿರುದ್ಧ ‘ಜಾಗದ ರಕ್ತದ ಹೊಳೆಗೆ ಜನ ಜೀವನದ ಕೊಲೆಗೆ ನರಹಿಂಸೆಯ ಮಳೆಗೆ ಜಾತಿಧರ್ಮಗಳ ರಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ದಿಕ್ಷಾರ್’ ಎಂಬ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹೇ ‘ನೀರು ನೆರಳಾಚೆ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ ನೆಲದ ಜೋಗು ತುಂಬಿದೆ, ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಂಬಿದೆ! ಬನ್ನಿ ಒಲವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊಲೆಯೂರಿಗೆ ಬನ್ನಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಗೇರಿಗೆ ಶ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಕೇರಿಗೆ’ ಎಂಬ ಶಂಬೂಕನ ಆಪ್ತಷ್ಟಿಗಳು ಹಿಂಸೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಾರಿದ ಬಂಡಾಯವೇ ಆಗಿದೆ.

“ಜನಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಆದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರಿಣಾಮ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ರೀತಿಯದು. ಒಂದು ಮತ-ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ರಾಜಸತ್ಯಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ದಬಾಜೀಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ರಾಜಸತ್ಯಯ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಕೇಡುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು

ಜಾತುರ್ವರ್ಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು, ಬಳಕೆಗೆ ತಂದ ಸನಾತನಿಗಳಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸಮಾನತೆ ಮಟ್ಟಿತು. ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂತ, ಮತ-ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಈ ದೇಶದ ಮರೋಹಿತಶಾಹಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳು ಶತ-ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿರುವ ಯಜಮಾನಿಕೆ ತುಂಬ ಆತಂಕಕಾರಿಯಾದುದಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಲ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮತ-ಧರ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳರಡೂ ಜೋಡಿಸೊತ್ತೆಯಾಗಿ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಶೋಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮಗುರುಗಳು, ಪಂಡಿತರು, ಮತಾಧಿಪತಿಗಳು ಹಾಕಿದ ನಿಯಮಗಳೇ ರಾಜನ ಮೂಲಕ ರಾಜಾಜ್ಞಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ್ದುಕ್ಕೂ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.”³

ಭಾರತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಒಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮರೋಹಿತಶಾಹಿ ವರ್ಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮರೋಹಿತಶಾಹಿ ವರ್ಗ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯುತ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ‘ನೇಲದ ಜೋಗುಳ’ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ.

‘ನೇಲದ ಜೋಗುಳ’ದಲ್ಲಿ ‘ನೇಲ’ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಡಲು ‘ಜೋಗುಳ’ ತಾಯ್ದನದ ತೀರೆ, ಮರುತ್ತೆ, ಕರುಣೆ, ಅಕ್ಷರೆಯ ಸಂಕೀರ್ತ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ನೇರಿಸಿ ಹಾಡಿದ ‘ನೇಲದ ಜೋಗುಳ’ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೂ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅಭಿವೃತ್ತಿ. ಇಡೀ ದಲಿತ ಕಾವ್ಯ ತತ್ವನೇ ‘ನೇಲದ ಜೋಗುಳ’ದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ಅನುಭವ ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಮುಖ್ಯರು ನಾಗರಾಜು. ನೇಲದ ಜೋಗುಳದ ಮುನ್ನಡಿ. ಪುಟ. 5

2. ಅಪ್ಪಗೆರೆ ಸೋಮಶೇವಿರ್ (ಸಂ.) (2019). ಮುಖ್ಯರು ನಾಗರಾಜು ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ-1. ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ಪುಟ-15
3. ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ, ಟಿ. (2019). ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಸಂಕಾರನ. ಕ.ರಂ. ಪ್ರಕಾಶನಬ. ಪುಟ. 44.